

- b) Kui küsimusele 2a tuleb vastata eitavalt:

Kas jäätmes võõrmaterjali esinemise korral on eelkõige võõrmaterjali koguse tõttu selle jäätme klassifitseerimine kande B3020 ja eriti selle neljanda taande alla välistatud ka juhul, kui ei ole täidetud määruse nr 1013/2006 III lisa sissejuhatavas lauses esitatud tingimused ehk kui jääde ei ole sel määral muude materjalidega saastunud, et jäätmega seotud riskid kasvaksid nii suureks, et arvestades direktiivi 2008/98/EÜ⁽¹⁾ III lisas loetletud ohtlike omadusi tuleks jäätmele kohaldada eelneva kirjaliku etteteatamise ja nõusoleku menetlust, ning kui selle jäätme keskkonnaohutu taaskasutamine ei ole välistatud?

3. Kui küsimusele 1b tuleb vastata eitavalt:

- a) Kas määruse nr 1013/2006 IIIA lisa punkti 3 alapunkti g tuleb tõlgendada nii, et jäätmesegu ei tohi sisaldada mingit võõrmaterjali, st et jäätmesegu ei saa klassifitseerida selle kande alla, kui jäätmesegu sisaldab peale kande B3020 esimeses kolmes taandes loetletud jäätmete muud materjali (võõrmaterjal), olenemata selle kogusest või ohtlikkusest?

- b) Kui küsimusele 3a tuleb vastata eitavalt:

Kas võõrmaterjalid, mis ei välista määruse nr 1013/2006 IIIA lisa punkti 3 alapunkti g alla klassifitseerimist, võivad olla ka jäätmed, mis eraldi võetuna oleksid klassifitseeritavad kande B3020 neljanda taande alla?

⁽¹⁾ ELT 2006, L 190, lk 1.

⁽²⁾ 22. märtsil 1989 sõlmitud ohtlike jäätmete riikidevahelise veo ja nende kõrvaldamise kontrolli Baseli konventsioon.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiiv 2008/98/EÜ, mis käsitleb jäätmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks teatud direktiivid; ELT 2008, L 31 2, lk 3.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sofiyski rayonen sad (Bulgaaria) 8. mail 2019 — „BOSOLAR“ EOOD versus „CHEZ ELEKTRO BULGARIA“ AD

(kohtuasi C-366/19)

(2019/C 255/32)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sofiyski rayonen sad

Põhikohtuasja pooled

Hageja: „BOSOLAR“ EOOD

Kostja: „CHEZ ELEKTRO BULGARIA“ AD

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 16, mis reguleerib liidu õiguskorras õigust ettevõtlusvabadusele, tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus selline riigisisene õigusnorm nagu energiaseaduse muutmise ja täiendamise seaduse ülemineku- ja lõppsätete (Prehodni i zaklyuchitelni razporedbi na Zakona za izmenenie i dopalnenie na zakona za energetikata, edaspidi „PZR ZIDZE“) § 18, mis näeb ette, et hoolimata sõlmitud lepingust ja olemasolevast lepingulisest suhtest, millele on kohaldatavad kehtiva õiguse erinormid, muudetakse seadusandliku aktiga ühe lepingupoole kasuks ühte peamistest lepinguelementidest (hind)?
2. Kas õiguskindluse põhimõtet tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus olukord, kus eraõiguslike isikute või riigi ja eraõiguslike isikute vahelist erinormidel põhinevat õigussuhet muudetakse, kui muutmine kahjustab eraõiguslike isikute õiguspäraseid ootusi ja juba omandatud õigusi?
3. Kas õiguspärase ootuse põhimõtet kui liidu õiguse aluspõhimõtet tuleb Euroopa Kohtu 10. septembri 2009. aasta otsust *Plantanol* (C-201/08, EU:C:2009:539) arvestades tõlgendada nii, et liikmesriigil on piisava ettenähtavuse tagamiseta keelatud muuta energia tootmist taastuvatest energiaallikatest reguleerivaid õigusnorme nii, et ta ennetähtaegselt tühistab energia tootmist taastuvatest energiaallikatest edendav seadusega ette nähtud meetmed, mis on seotud pikaajaliste elektrienergia müügilepingutega, rikkudes sellega tingimusi, millest lähtudes tegid eraõiguslikud ettevõtjad investeeringuid energia tootmiseks taastuvatest energiaallikatest ja sõlmisid pikaajalisi elektrienergia müügilepinguid riiklikult reguleeritud energiatarneetvõtjatega?
4. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiivi 2009/28/EÜ⁽¹⁾ taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta ning direktiivide 2001/77/EÜ ja 2003/30/EÜ muutmise ja hilisema kehtetuks tunnistamise kohta artikleid 3 ja 4 tuleb direktiivi põhjendusi 8 ja 14 arvestades tõlgendada nii, et need kohustavad liikmesriike tagama direktiivi ülevõtmiseks võetud riigisiseste meetmetega investoritele taastuvatest energiaallikatest energia tootmise, sealhulgas päikeseenergia tootmise sektoris kindlustunde?

Kui vastus sellele küsimusele on jaatav: Kas vastavalt direktiivi 2009/28 artiklitele 3 ja 4 koosmõjus põhjendustega 8 ja 14 on lubatud selline riigisisene õigusnorm nagu PZR ZIDZE § 18, mis oluliselt muudab taastuvatest energiaallikatest toodetud energia ostu suhtes kehtivaid soodustingimusi ka sellistest allikatest toodetud elektrienergia pikaajaliste müügilepingute puhul, mis on sõlmitud direktiivi ülevõtmiseks algselt vastu võetud riigisiseste õigusnormide alusel?

5. Kuidas tuleb tõlgendada mõistet „liikmesriik“ liidu õiguse kohaldamisel liikmesriigis? Kas Euroopa Kohtu 12. juuli 1990. aasta otsust *Foster jt* (C-188/89, EU:C:1990:313) ning sellele otsusele järgnenud Euroopa Kohtu samateemalisi otsuseid arvestades hõlmab kõnealune mõiste ka üldist majandushuvi pakkuva teenuse (energiatarne) osutajat nagu käesolevas menetluses kostjaks olev ettevõtja, kellele on seaduses reguleeritud tingimustel seatud riigiasutuse aktiga ja selle asutuse järelevalve all kõnealuse teenuse osutamise kohustus?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiiv 2009/28/EÜ taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta ning direktiivide 2001/77/EÜ ja 2003/30/EÜ muutmise ja hilisema kehtetuks tunnistamise kohta (ELT 2009, L 140, lk 16).